

Sygn. akt VII U 1205/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 03 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy A. B. (1)

z udziałem zainteresowanego R. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o prawo do renty rodzinnej

na skutek odwołania A. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 05 maja 2015 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. B. (1) prawo do renty rodzinnej po zmarłej E. B. (1) od dnia 30 stycznia 2015 roku do 31 października 2018 roku.

VII U 1205/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w L., na podstawie art. 65, 67 i 68 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.), odmówił A. B. (2) prawa do renty rodzinnej po zmarłej matce E. B. (2). W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia wskazano, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 07 kwietnia 2015 r. stwierdziła, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny ale niezdolność ta powstała w styczniu 2014 roku a więc nie powstała przed 16 rokiem życia ani w trakcie nauki w szkole tj. przed (...)i w okresie od 01.03.2014r. do 01.09.2014r. A. B. (2) wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się zmiany tego rozstrzygnięcia i ustalenia prawa do renty rodzinnej po zmarłej matce. Wnioskodawca w odwołaniu wskazał, iż jest całkowicie niezdolny do pracy od 2005 roku. (k.2-3as)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.(k. 4as)

W toku postępowania sądowego w związku z faktem, że ojciec wnioskodawcy R. B. (2) jako przedstawiciel ustawowy małoletniego M. był uprawniony do pobierania renty rodzinnej po E. B. (2) został wezwany do udziału w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

A. B. (2) urodzony (...) w dniu 30 stycznia 2015 r. złożył wniosek o rentę rodzinną po zmarłej matce E. w dniu(...)roku, w którym wskazał, iż był dotychczas już uprawniony do renty (wniosek k. 157 a. ZUS).

Wnioskodawca był uprawniony do renty rodzinnej po matce do 30.09.2014r., był też uprawniony do renty socjalnej od 07.2014r. do 31.08.2017r. (k. 143ar)

Na skutek złożonego w listopadzie 2014r. wniosku o rentę rodzinną decyzją z 22.12.2014r. ZUS odmówił przyznania świadczenia wobec stwierdzenia, przez Lekarza Orzecznika że całkowita niezdolność do pracy powstała u A. B. (2) w styczniu 2014r. (k. 156ar) Wnioskodawca decyzji tej nie skarżył ale ponownie złożył wniosek o rentę rodzinną w dniu 30.01.2015r. dołączając aktualne zaświadczenia o stanie zdrowia psychicznego i wynikach badań oraz diagnozie związanej pobyt w szpitalu psychiatrycznym.

W związku z rozpoznaniem wniosku lekarz orzecznik ZUS dokonał oceny stanu zdrowia wnioskodawcy pod kątem istnienia całkowitej niezdolności do pracy, całkowitej niezdolności do samodzielnej egzystencji oraz czy niezdolność taka powstała przed (...)i w okresie od 01.03.2014r. do 01.09.2014r. W swoim orzeczeniu z dnia 25 lutego 2015 roku orzecznik uznał wnioskodawcę za osobę całkowicie niezdolną do pracy, która to niezdolność powstała w styczniu 2014r. Orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawcy i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, tj. dokumentacji z przebiegu leczenia.

W stosunku do powyższego orzeczenia lekarza orzecznika skarżący złożył sprzeciw, w którym wniósł o skierowanie na badanie przez Komisję Lekarską.

Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 07 kwietnia 2015 r. podzieliła ustalenia lekarza orzecznika i uznała wnioskodawcę za osobę całkowicie niezdolną do pracy, niezdolność nie powstała przed(...) i w okresie od 01.03.2014r. do 01.09.2014r. (orzeczenie – akta ZUS).

W oparciu o powołane wyżej orzeczenie organ rentowy wydał w dniu 05 maja 2015r. roku zaskarżoną decyzję.

W toku postępowania, celem zbadania zasadności odwołania i prawidłowości wydanej decyzji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego o specjalności z zakresu psychiatrii. (k.6as)

W opinii z dnia 14 października 2015 r. biegły psychiatra rozpoznał, u wnioskodawcy schizofrenię przewlekłą z formalnymi i treściowymi zaburzeniami myślenia. Uznał wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy ze względu na stan psychiczny od 23.12.2013 - tj. od daty rozpoczęcia leczenia psychiatrycznego.

Natomiast za okresowo całkowicie niezdolnego do pracy od 28.03.2014r.-tj.od daty postawienia diagnozy schizofrenii (F 20) w (...) w C..

Zdaniem biegłego w/w całkowita niezdolność do pracy ze względu na stan psychiczny istnieje przez okres 3 lat od daty obecnego badania sądowo - psychiatrycznego - tj. do dn. 31.10.2018r. W uzasadnieniu opinii biegły wskazał, że na podstawie szczegółowej analizy akt sprawy, zawartej w nich dokumentacji medycznej, po uzupełnieniu wywiadu chorobowego od opiniowanego i jego ojca oraz po przeprowadzeniu badania sądowo - psychiatrycznego, ustalono powyższe rozpoznanie.

Z wywiadu oraz z danych z dokumentacji medycznej wynika, opiniowany cierpi na chorobę psychiczną - schizofrenię. Obecnie choroba ta przebiega u badanego niekorzystnie - praktycznie bezremisyjnie z formalnymi i treściowymi zaburzeniami myślenia (A. B. wypowiada urojenia prześladowcze).

Wnioskodawca od 23.12.2013 leczony psychiatrycznie ambulatoryjnie w (...) w C.. Początkowo obraz kliniczny nie był typowy dla schizofrenii; rozpoznawano jedynie: "F43? F23? F60?" (reakcję na stres i zaburzenia adaptacyjne? ostre i przemijające zaburzenia psychotyczne? zaburzenia osobowości?), zaś diagnozę: "Schizofrenii paranoidalnej" postawiono w dniu 28.03.2014r.

Wcześniej - jak wynika z wywiadu - opiniowany miał być również leczony psychiatrycznie i przyjmować C. - brak jednakże dowodów tego leczenia.

Był ponadto raz leczony psychiatrycznie szpitalnie: od 17.06.2014r. do 16.07.2014r. przebywał w Oddziale(...) w C. z rozpoznaniem: " Schizofrenia paranoidalna". Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy akt sprawy biegły psychiatra stwierdził, iż A. B. (1) uznać należy za częściowo niezdolnego do pracy ze względu na stan psychiczny od 23.12.2013r. - tj. od daty rozpoczęcia leczenia psychiatrycznego (a być może i wcześniej - lecz nie można tego stwierdzić z przeważającym prawdopodobieństwem); oraz za całkowicie niezdolnego do pracy od 28.03.2014 - tj. od daty postawienia diagnozy schizofrenii (F 20 wg ICD-10) w (...) w C. (vide: zaświadczenie z PZP z dn. 3.07.2015 potwierdzające ten fakt). Całkowita niezdolność do pracy ze względu na stan psychiczny powstała zatem w okresie od 1.03.2014 do 1.09.2014.

Powyzsza opinia jest wiec odmienna od orzeczenia KL ZUS z dn. 7.04.2015 jedynie w zakresie daty powstania całkowitej niezdolności do pracy ze względu na stan psychiczny. (opinia k. 18as)

Zastrzeżeń do treści opinii nie złożyła żadna ze stron. Nie kwestionował jej ZUS i nie wnosił o uzupełnienie.

Wnioskodawca nie stawiał się do Sądu. Na rozprawę w dniu 03.03.2016r. stawiał się jego ojciec R. B. (2), który poinformował, że syn przebywa w domu, bierze tak silne leki, iż nie był w stanie przybyć do Sądu. Wnosił o ustalenie dla syna renty rodzinnej. (k. 41as)

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przytoczone dowody z opinii biegłego lekarza sądowego, dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz organu rentowego, które obdarzył wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego oraz wnioskach w niej przedstawionych. Biegły przeprowadził bezpośrednie badanie wnioskodawcy, wnikliwie przeanalizował dokumentację medyczną i omówił wpływ zdiagnozowanych u skarżącego schorzeń psychiatrycznych na zdolność do pracy – przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia zawodowego i posiadanych kwalifikacji.

Wnioski zawarte w powołanej opinii są wystarczająco uzasadnione. Z tych względów opinię Sąd uznał za wiarygodną, miarodajną i wyczerpującą a przez to przedstawiające wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., sygn. II UKN 96/99). Zważyć należy, że poza sporem pozostawało ustalenie, że wnioskodawca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Z tego powodu nadal jest uprawniony do renty socjalnej oraz był uprawniony do renty rodzinnej do ukończenia 25 roku życia. Sporna była data powstania tej niezdolności. Z ustaleń biegłego wynika, że całkowita niezdolność do pracy powstała w okresie uczęszczania wnioskodawcy do szkoły – Centrum (...) w C., w którym naukę rozpoczął od (...) W dniu 28.03.2014r. w trakcie leczenia w (...) postawiono wnioskodawcy diagnozę schizofrenii i jest to data związana z powstaniem całkowitej niezdolności do pracy.

Kierując się powyższym, Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłego w zakresie ustalenia u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy w dacie 28 marca 2014 roku.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że w sprawie został zgromadzony wystarczający materiał dowodowy i nie ma potrzeby jego uzupełniania czy weryfikowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. B. (2) zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 67 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r., nr 153, poz.1227) do renty rodzinnej uprawnione są dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione.

Przepis art. 68 ust. 1 stanowi, że dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

1) do ukończenia 16 lat;

2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo

3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Do ustalenia całkowitej niezdolności do pracy mają zastosowanie zasady i tryb określony w ustawie z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2009.153.1227 j.t. ze zm.) wyrażone w art. 12-14. Stosownie do art. 12 ust. 2 tej ustawy całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Przy czym, przy ocenie stopnia niezdolności do pracy

i przewidywanego okresu jej trwania oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej, a także celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego lekarza sądowego, weryfikowanych dokumentacją medyczną. Należy tutaj zwrócić uwagę na treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2007 r. (III UK 130/06, OSNP 2008/7-8/113, LEX 368973), zgodnie z którym „Opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może - wbrew opinii biegłych - oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu”. Sąd orzekający stanowisko to w pełni podziela.

Uznać zatem należy, że wnioskodawca spełnia wszystkie przesłanki do renty rodzinnej bowiem jest całkowicie niezdolny do pracy i niezdolność ta powstała w okresie nauki przed ukończeniem 25 roku życia.

W związku z powyższym orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.